

Regionalny Ośrodek
Polityki Społecznej
Województwa Śląskiego

Pomoc dla osób opuszczających zakłady karne i inne jednostki penitencjarne w województwie śląskim – edycja 2022

Katowice, grudzień 2022 r.

Spis treści

1. Wstęp.....	4
2. Trudności, z którymi zmagają się osoby opuszczające jednostki penitencjarne	6
3. Wsparcie dla byłych więźniów.....	8
4. Skala objęcia pomocą społeczną byłych więźniów w województwie śląskim.....	12
5. Podsumowanie	21

1. Wstęp

Pomoc postpenitencjarna stanowi bardzo ważny element profilaktyki społecznej. Wsparcie to udzielane jest osobom opuszczającym zakłady karne i inne jednostki penitencjarne przez państwo i społeczeństwo, natomiast jego celem jest w szczególności pomoc materialna, psychologiczna, prawna i medyczna, w zależności od indywidualnych potrzeb i sytuacji życiowej ww. osób. Powyższe wsparcie jest już zapoczątkowane w warunkach izolacji więziennej i kontynuowane po zwolnieniu przez szereg podmiotów. W realizację pomocy postpenitencjarnej włączeni są m.in. kuratorzy sądowi, ośrodki pomocy społecznej, urzędy pracy oraz inne jednostki samorządowe, instytucje i organizacje pozarządowe¹.

Zakres podstawowych zadań administracji penitencjarnej dotyczący przygotowania więźnia do zwolnienia i pomocy postpenitencjarnej precyzują przepisy art. 164-167a Kodeksu karnego wykonawczego z dnia 6 czerwca 1997 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 53 ze zm.). Wynika z nich, że okres 6 miesięcy przed przewidywanym warunkowym zwolnieniem lub przed wykonaniem kary jest czasem na przygotowanie skazanego do życia po zwolnieniu i nawiązania kontaktu z kuratorem sądowym². Szczegółowy zakres tej pomocy ustalono w art. 39 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 września 2017 r. w sprawie Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 683 ze zm.).

Kwestia wsparcia dla osób opuszczających zakłady karne i inne jednostki penitencjarne znajduje swoje odzwierciedlenie również w przepisach ustawodawstwa socjalnego, w szczególności ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 2268 ze zm.). Trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego stanowią jeden z elementów katalogu przyczyn uprawniających do otrzymania pomocy społecznej (art. 7 ust. 12).

Ponadto z uwagi na trudności ze znalezieniem pracy po zwolnieniu z zakładu karnego byli więźniowie mogą zarejestrować się w urzędzie pracy celem uzyskania wsparcia zawodowego, jednakże ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z dnia 20 kwietnia 2004 r. (Dz. U. z 2022, poz. 690 ze zm.), na podstawie której urzędy pracy realizują swoje zadania, nie stosuje żadnych priorytetów dla ww. osób³.

Według Centralnego Zarządu Służby Więziennej w Polsce w 2021 r. 42 451 skazanych zostało skreślonych z ewidencji jednostek penitencjarnych ze względu na zakończenie kary oraz warunkowe zwolnienie⁴. To właśnie te grupy osób szczególnie narażone są na trudności w ponownej integracji ze środowiskiem i potrzebują niejednokrotnie wsparcia ze strony ww. podmiotów.

---

¹ K. Kucyper, *Instytucjonalne formy wsparcia w pomocy postpenitencjarnej*, Zeszyty Naukowe Wyższej Szkoły Humanitas, *Pedagogika* 8, 2013 r., s. 63.

² Ł. Kozera, *Pomoc postpenitencjarna jako forma pracy socjalnej*, Prace Naukowe Akademii im. J. Długosza w Częstochowie, 2009 r., s. 220-221.

³ Ibidem, s. 224.

⁴ Centralny Zarząd Służby Więziennej, *Roczna informacja statystyczna za rok 2021*, s. 16.

Niniejszy raport został przygotowany w oparciu o następujące źródła informacji: sprawozdanie Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej: *MRiPS-03* za 2021 r., *Bank Danych Lokalnych* prowadzony przez Główny Urząd Statystyczny oraz na podstawie dostępnej literatury przedmiotu.

Publikacja zawiera informacje o problemach, z którymi zmagają się osoby po zwolnieniu z zakładu karnego, a także o możliwych formach wsparcia skierowanego dla ww. osób ze szczególnym uwzględnieniem objęcia pomocą społeczną byłych więźniów z powodu trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego. Te ostatnie zostały przedstawione w ujęciu dynamicznym, na przestrzeni lat 2011-2021, oraz statycznym – w odniesieniu do całego kraju, a także w przekrojach uwzględniających podregiony oraz rodzaje gmin i powiatów.

2. Trudności, z którymi zmagają się osoby opuszczające jednostki penitencjarne

Osoby, które zostały zwolnione z zakładu karnego muszą wrócić do środowiska, które w dużej mierze jest im znane, jednak na pewno inne niż wtedy, gdy zostały pozbawione wolności. Niestety, najczęściej taki powrót bywa trudny, ponieważ osoby te muszą zmierzyć się z wieloma trudnościami związanymi z właściwym funkcjonowaniem na wolności⁵.

Jednym z wielu problemów, z którymi zmagają się byli więźniowie jest rozpad rodziny. Niestety czas pobytu skazanych w więzieniu jest okresem sprzyjającym podjęciu formalnoprawnych działań nakierowanych na trwałe wykluczenie ich z gospodarstw domowych, których członkami byli przed osadzeniem. Dotyczy to szczególnie osób, których funkcjonowanie w ramach rodziny było nieprawidłowe i wiązało się z występowaniem poważnych konfliktów, przemocy wobec członków rodziny, nadużywaniem alkoholu lub narkotyków, a przede wszystkim skazanych na długoletnie kary pozbawienia wolności⁶. Wówczas osoby te są pozbawione więzi i wsparcia ze strony osób bliskich, co jest bardzo niekorzystne, gdyż to właśnie rodzina stanowi bardzo ważny czynnik motywujący byłych skazanych do zmian i pracy nad sobą. Niestety brak tego wsparcia często powoduje zniechęcenie byłych więźniów i ich rezygnację z jakichkolwiek starań⁷. W takiej sytuacji powrót do nowej rzeczywistości jest szczególnie trudny, gdyż rodzina nie wyraża zgody na wspólne zamieszkanie. Wówczas pojawiają się kłopoty ze znalezieniem miejsca zamieszkania, co w połączeniu z brakiem zabezpieczenia finansowego może doprowadzić do bezdomności⁸.

Kolejnym poważnym problemem byłych skazanych są trudności w znalezieniu zatrudnienia, do czego niejednokrotnie przyczyniają się niechęć i nieufność pracodawców, wywołane ich kryminalną przeszłością. Najczęściej dochodzi do ich stygmatyzacji poprzez nadanie im etykiety wiecznego przestępcy⁹. W świadomości pracodawców istnieje przekonanie, że byli więźniowie nie są przyzwyczajeni do systematycznej i efektywnej pracy¹⁰, ponadto mogąc wybierać wśród pracowników, z reguły zdecydują się na niekaranych. Dodatkowym utrudnieniem dla wielu byłych więźniów jest posiadanie przez nich niskiego poziomu wiedzy i umiejętności poruszania się po współczesnym rynku pracy, a także niepełne wykształcenie i brak zawodu. Również sam proces poszukiwania pracy wymaga różnorodnych umiejętności, w szczególności: przygotowania życiorysu, listu motywacyjnego, umiejętności interpersonalnych oraz rozpoznawania własnych predyspozycji i możliwości. Niestety dynamiczna

---

⁵ K. Kucyper, *Instytucjonalne formy...*, op. cit., s. 55.

⁶ A. Kacprzak, *Bezdomność przestępcy (w świetle badań i analiz socjologicznych i kryminologicznych)*, Uniwersytet Łódzki, 2017 r., s. 280.

⁷ G. Miłkowska, S. Sobański, *Sieć, czyli kompleksowe instytucjonalne wsparcie osób opuszczających zakłady karne*, „Dyskursy Młodych Andragogów”, Uniwersytet Zielonogórski, 2017 r., s. 133.

⁸ A. Kacprzak, *Bezdomność przestępcy...*, op. cit., s. 280.

⁹ K. Jamroży, *Praca socjalna z osadzonymi w więzieniach – realne założenie czy mglisty postulat?*, *Ur Journal of Humanities and Social Sciences* Nr 1(6)/2018, 2018 r., s. 63.

¹⁰ G. Miłkowska, S. Sobański, *Sieć, czyli kompleksowe...*, op. cit., s. 133.

i skomplikowana sytuacja na rynku pracy prowadzi do tego, że byli skazani bez odpowiedniego wsparcia i właściwego przygotowania często nie są w stanie sprostać jego wymaganiom¹¹.

Długotrwałe problemy ze znalezieniem pracy przez byłych osadzonych oraz ich kłopoty finansowe wielokrotnie doprowadzają do niezaspakajania w wystarczającym stopniu ich niezbędnych potrzeb socjalno-bytowych, co prowadzi ich do ubóstwa. Wówczas rodzą się kolejne trudności: osoby te często tracą poczucie bezpieczeństwa, szacunku, odczuwają osamotnienie, niższość, wyobcowanie, co w konsekwencji skłania ich do odseparowania się od społeczeństwa i prowadzi do ich wykluczenia społecznego¹².

Szereg problemów, z którymi stykają się osoby opuszczające zakłady karne i inne jednostki penitencjarne powoduje konieczność skorzystania przez z nich ze wsparcia instytucjonalnego, dzięki któremu mają oni szansę na readaptację społeczno-zawodową i nie są w tak dużym stopniu narażone na bezrobocie, ubóstwo, bezdomność czy na podjęcie nieracjonalnej decyzji o powrocie do jednostki penitencjarnej, celem „poprawy” własnej sytuacji bytowej.

---

¹¹ Gerlach R. *Praca byłych osadzonych – możliwości i ograniczenia. Resocjalizacja Polska 21/2021*, Uniwersytet K. Wielkiego w Bydgoszczy, 2021 r., s. 278.

¹² G. Miłkowska, S. Sobański, *Sieć, czyli kompleksowe...*, op. cit., s. 133.

3. Wsparcie dla byłych więźniów

Osoby opuszczające jednostkę penitencjarną warunkowo lub, które nie posiadają rodziny / nie mogą liczyć na jej pomoc, są objęci wsparciem kuratora sądowego. Jeszcze podczas pobytu w jednostce penitencjarnej kurator wraz z podopiecznym sporządza program wolnościowy, na podstawie którego przygotowuje podopiecznego do samodzielnego radzenia sobie z pojawiającymi się problemami na „wolności”. Kurator świadczy m. in. wsparcie informacyjno-doradcze oraz współpracuje z administracją zakładu karnego, jednostkami administracji rządowej, samorządu terytorialnego, fundacjami, organizacjami pozarządowymi, których działalność statutowa jest nakierowana na wsparcie w społecznej readaptacji skazanych. Ponadto w działania z zakresu pomocy postpenitencjarnej włączeni są również kuratorzy społeczni, których zadaniem jest składanie wizyt podopiecznemu po wyjściu z jednostki penitencjarnej w jego miejscu zamieszkania lub pobytu, utrzymywanie kontaktów z jego rodziną, współpraca z różnymi organizacjami pozarządowymi itp., celem poprawy warunków mieszkaniowych byłego więźnia, jego stanu zdrowia, udzielenia mu wsparcia w poszukiwaniu pracy, czy w podniesieniu kwalifikacji¹³.

Osoby opuszczające zakłady karne mogą wnioskować o pomoc w ramach Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w formie:

- pokrycia kosztów czasowego zakwaterowania lub udzielenia schronienia w ośrodku dla bezdomnych;
- zorganizowania i sfinansowania poradnictwa prawnego i aktywizacji zawodowej;
- zorganizowania i sfinansowania szkoleń i kursów przygotowania zawodowego oraz pokrycia kosztów egzaminów potwierdzających kwalifikacje zawodowe;
- pokrycia kosztów wynikających z konieczności specjalistycznego leczenia lub rehabilitacji leczniczej oraz uzyskania orzeczeń o niepełnosprawności lub niezdolności do pracy;
- pokrycia kosztów transportu specjalnego, zgodnie ze wskazaniami lekarskimi lub przejazdów do miejsca pobytu, nauki, terapii, pracy, zwłaszcza wykonywanej nieodpłatnie;
- okresowej dopłaty do zobowiązań czynszowych, opłat za energię cieplną, energię elektryczną, gaz, wodę, opał itp.;
- pokrycia kosztów związanych z uzyskaniem dowodu osobistego lub innych ważnych dokumentów;
- pokrycia kosztów grupowego ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków, jeśli są zakwalifikowane do udziału m.in. w szkoleniach i kursach podnoszących ich kwalifikacje zawodowe;
- pokrycia kosztów biletów;
- pomocy rzeczowej w szczególności w formie żywności, bonów żywnościowych, odzieży, leków, protez, środków sanitarnych i pomocy naukowych¹⁴.

---

¹³ K. Kucyper, *Instytucjonalne formy...*, op. cit., s. 59-60.

¹⁴ Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej - Funduszu Sprawiedliwości (Dz.U. z 2019 r. poz. 683 ze zm.), art. 39.

Ponadto byli więźniowie mogą zwrócić się o pomoc do ośrodka pomocy społecznej. Co prawda ustawa o pomocy społecznej z dnia 12 marca 2004 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2268 ze zm.) nie przewiduje specjalnych świadczeń dla osoby w sytuacji postpenitencjarnej, jednak zapewnia jej możliwość ubiegania się o świadczenia pieniężne i niepieniężne z pomocy społecznej na zasadach ogólnych. W związku z powyższym, osoba po zwolnieniu z zakładu karnego może starać się m.in. o pomoc pieniężną w formie:

- zasiłku stałego, jeśli dodatkowo towarzyszy jej niezdolność do pracy z powodu wieku lub całkowita niezdolność do pracy, a dochód osoby jest niższy od kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej i wynosi mniej niż 776,00 zł lub gdy dochód na osobę w rodzinie jest niższy od kryterium dochodowego na osobę w rodzinie i wynosi mniej niż 600,00 zł;
- zasiłku okresowego, jeśli także zmagają się z długotrwałą chorobą, niepełnosprawnością, bezrobociem lub posiada możliwość utrzymania / nabycia uprawnień do świadczeń z innych systemów zabezpieczenia społecznego oraz gdy spełnia powyższe kryteria dochodowe;
- zasiłku celowego, m.in. na pokrycie części lub całości kosztów zakupu żywności, leków i leczenia, ogrzewania, w tym opału, odzieży, niezbędnych przedmiotów użytku domowego, drobnych remontów i napraw w mieszkaniu, po uprzednim spełnieniu kryterium dochodowego określonego w ustawie.

Dodatkowo osoba po zwolnieniu z zakładu karnego może uzyskać pomoc niepieniężną w formie:

- pracy socjalnej nakierowanej na niwelowanie trudności w przystosowaniu się do życia po zwolnieniu z zakładu karnego oraz na rozwijanie lub wzmacnianie aktywności, w tym zawodowej oraz samodzielności życiowej;
- poradnictwa specjalistycznego, w szczególności prawnego, psychologicznego i rodzinnego, bez względu na posiadany dochód;
- schronienia w formie tymczasowego miejsca w noclegowni / schronisku;
- posiłku i niezbędnego ubrania, jeżeli jest tego pozbawiona;
- skierowania do mieszkania chronionego, celem uzyskania wsparcia w funkcjonowaniu w codziennym życiu, rozwijania lub utrwalania samodzielności, sprawności w zakresie samoobsługi, pełnienia ról społecznych w integracji ze społecznością lokalną, w celu umożliwienia prowadzenia samodzielnego życia, itp.;
- skierowania do domu pomocy społecznej, jeśli wymaga opieki całodobowej.

Wsparcia w zakresie pomocy postpenitencjarnej udzielają również urzędy pracy. Podmioty te zajmują się wsparciem bezrobotnych, również tych po opuszczeniu jednostki penitencjarnej, głównie poprzez: organizację poradnictwa zawodowego (indywidualne rozmowy z doradcą zawodowym i pośrednikiem pracy), pomoc w aktywnym poszukiwaniu pracy, organizację i finansowanie szkoleń i stażów. Ponadto oferują zasiłek dla bezrobotnych, jeśli zostały spełnione następujące kryteria:

- osoba była zatrudniona przez 365 dni w okresie 18 miesięcy poprzedzających osadzenie i otrzymywała wynagrodzenie za pracę nie niższe niż wynagrodzenie minimalne;
- w urzędzie pracy nie ma żadnych ofert pracy;
- osoba dokonała rejestracji w urzędzie pracy w ciągu 30 dni od zwolnienia z zakładu karnego¹⁵.

---

¹⁵ K. Kucyper, *Institutionalne formy...*, op. cit., s. 58.

Urzędy pracy starają się także, aby pracodawcy nie traktowali byłych osadzonych jako pracowników gorszego gatunku, napiętnowanych pobytem w więzieniu. Duże możliwości stwarzają także prace interwencyjne, które mogą podjąć czasowo m.in. byli więźniowie. Uzyskane przez nich świadectwo pracy daje większą szansę na znalezienie stałego zatrudnienia¹⁶.

Pomoc w readaptacji osób opuszczających jednostki penitencjarne i wsparcie w powrocie do nowej rzeczywistości świadczą również inne podmioty, w tym organizacje pozarządowe, m.in.:

- Fundacja Pomost,
- Katolickie Stowarzyszenie Pomocy Rodzinie im. Św. Brata Alberta,
- Stowarzyszenie Resocjalizacji, Rehabilitacji i Pomocy Społecznej im. K. Ch. Kofoeda,
- Fundacja „Sławek”,
- Fundacja Pomocy Wzajemnej „Barka”,
- Stowarzyszenie Pomocy Osobom Wychodzącym na Wolność „Emaus”,
- Małopolskie Stowarzyszenie „Probacja”,
- Stowarzyszenie Penitencjarne „Patronat”¹⁷.

Zaprezentowane wyżej podmioty planują i świadczą pomoc według własnych wytycznych, w sposób niezależny. Niejednokrotnie podmioty te nie współpracują ze sobą, co doprowadza do sytuacji, w których byli osadzeni otrzymują pomoc na zasadach określonych w zakładach karnych, a następnie korzystają ze wszystkich innych dostępnych źródeł wsparcia. Pomoc taka może wówczas nie przynosić wymiernych korzyści i zaburzać motywację ww. osób. Bardzo ważna jest zatem odpowiednia koordynacja i monitoring działań wszystkich instytucji funkcjonujących w tym obszarze¹⁸.

Z praktyki funkcjonującego w Zabrze od kilku lat systemu opracowanego przez Fundację Rozwoju KUL, a realizowanego przez Fundację POMOST i Miasto Zabrze, wynika, iż jego koordynacja winna spoczywać na ośrodku synchronizującym działania poszczególnych służb, instytucji i organizacji.

---

¹⁶ Ł. Kozera, *Pomoc postpenitencjarna...*, op. cit., s. 224.

¹⁷ K. Kucyper, *Instytucjonalne formy...*, op. cit., s. 61.

¹⁸ Ibidem, s. 62.

Schemat 1. Przykładowy schemat koordynacji działań poszczególnych służb, instytucji i organizacji zaangażowanych w system pomocy postpenitencjarnej.

Źródło: Fundacja POMOST z Zabrze.

Fundacja POMOST z Zabrze sformułowała również szereg rekomendacji dotyczących pożądaných działań w tym obszarze:

- Po etapie diagnozy potencjału readaptacyjnego, praca readaptacyjna winna koncentrować się na poprawie funkcjonowania w obszarach:
  - nawiązywania relacji (praca nad poprawą zdolności nawiązania konstruktywnych relacji), korekty utraconych, zerwanych lub zaburzonych więzi z rodziną, podjęciu lub odnowieniu ról rodzinnych i społecznych;
  - umiejętności rozwiązywania konfliktów (w związku z powtarzalnym wzorcem przemocowego wywierania wpływu, a także związanym z tym brakiem zdolności do utrzymania zatrudnienia);
  - funkcjonowania w środowisku (praca nad funkcjonowaniem poza otoczeniem sprzed skazania).
- Konieczne jest utrwalanie umiejętności nabytych podczas treningu odbytego w ramach programu stacjonarnego.
- Metodami najbardziej trafnie wspomagającymi readaptację społeczną w pracy z osobami uzależnionymi w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności są psychoedukacja i metoda redukcji szkód.

Niezbędne są szkolenia realizatorów pomocy i wsparcia readaptacyjnego. Przygotowanie do równoległej pracy z ekswięźnikami i rodzinami, diagnozowanie potencjału readaptacyjnego, oparcie warsztatów kompetencyjnych na metodach interaktywnych, wzmocnienie kompetencji zawodowych i interpersonalnych dla kadr pomocy i readaptacji.

4. Skala objęcia pomocą społeczną byłych więźniów w województwie śląskim

W 2021 r. w województwie śląskim pomocą społeczną z powodu trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego objęto 1 210 rodzin liczących ogółem 1 822 osób.

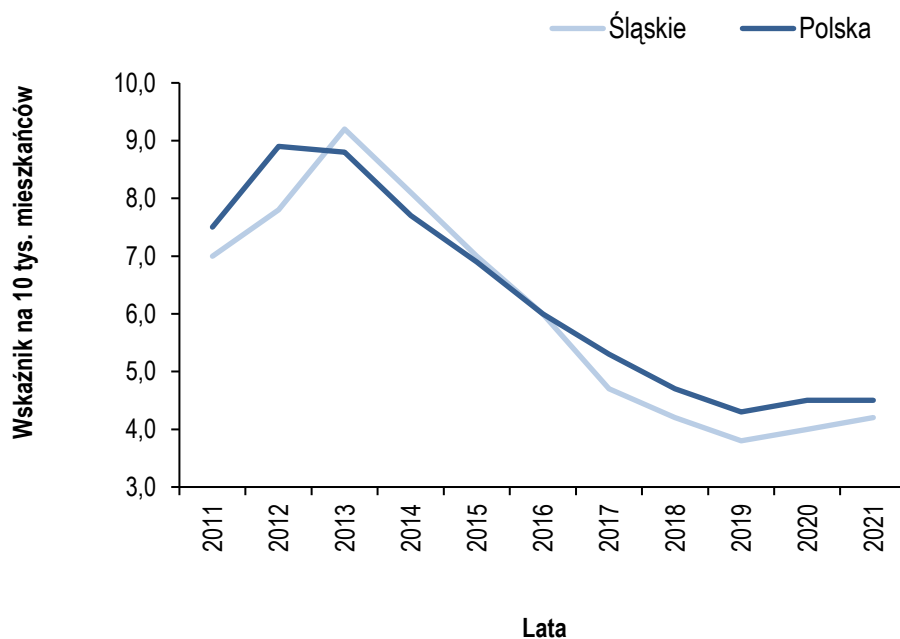
Powyższy problem był jedną z najrzadszych (jedenastą co do częstości) przyczyn udzielania pomocy społecznej. W województwie śląskim wsparciem z tego tytułu zostało objętych 1,2% ogółu osób w rodzinach korzystających z pomocy społecznej, natomiast w Polsce 0,9%. Wskaźnik liczby osób w rodzinach objętych pomocą społeczną z powodu trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego w przeliczeniu na 10 tys. ludności wyniósł w województwie śląskim 4,2 i był niższy od średniej dla kraju, która wynosiła 4,5. Na przestrzeni lat 2011-2013 analizowany wskaźnik wzrastał w naszym województwie, osiągając w 2013 roku wartość najwyższą tj. 9,2. Następnie aż do 2019 r. wykazywał tendencję malejącą, osiągając pod koniec tego okresu wartość 3,8. Od roku 2020 r. prezentowany wskaźnik wzrasta, jednak w sposób ograniczony. W Polsce trend jest bardzo podobny.

Wykres 1. Liczba osób w rodzinach objętych pomocą społeczną z powodu trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego w województwie śląskim w latach 2011-2021.

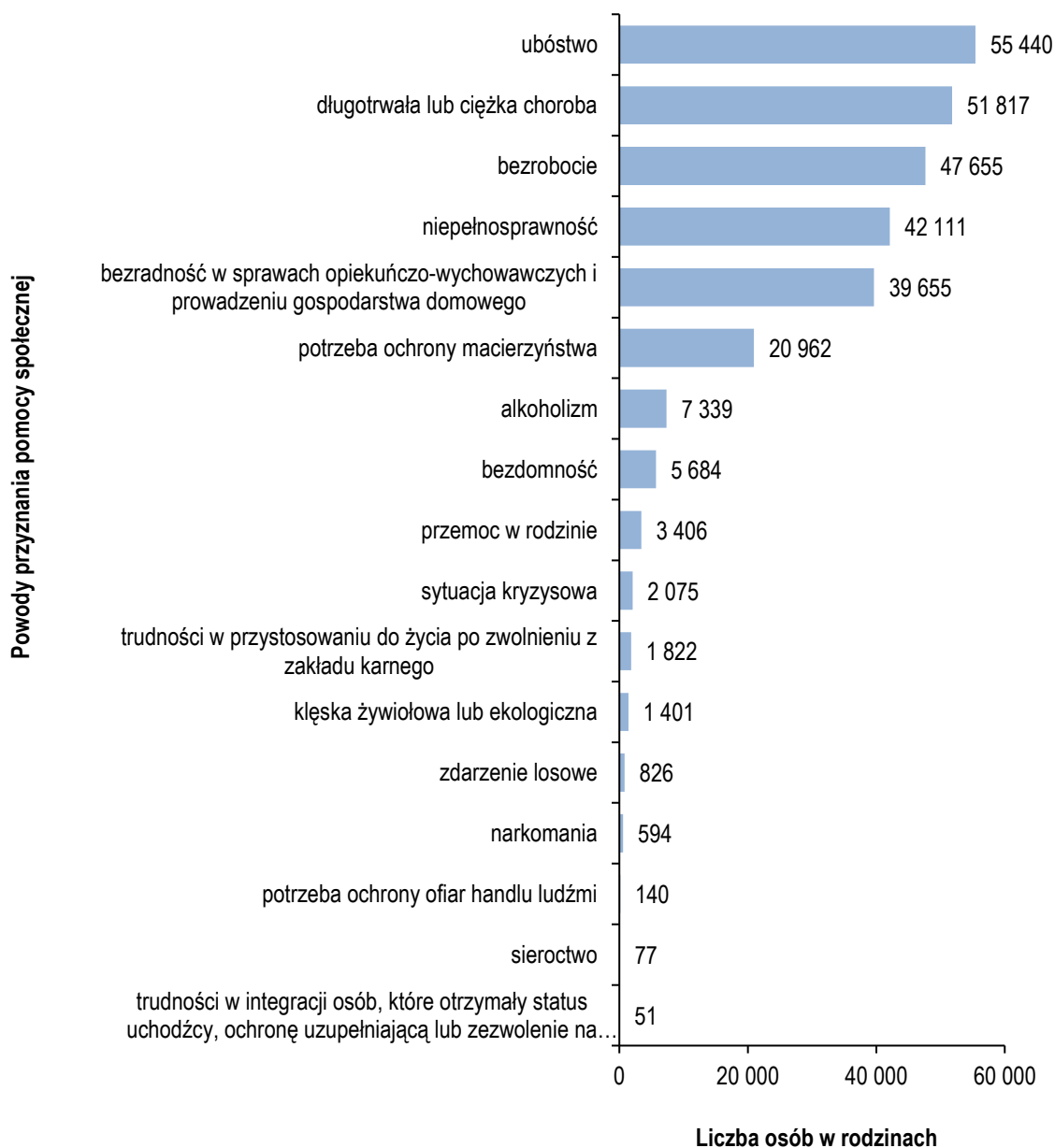
Źródło: Centralna Aplikacja Statystyczna, sprawozdania MPiPS-03 / MRPiPS-03 / MRiPS-03 za lata 2011-2021.

Wykres 2. Osoby w rodzinach objętych pomocą społeczną z powodu trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego na 10 tys. mieszkańców w latach 2011-2021

Źródło: 1) Centralna Aplikacja Statystyczna, sprawozdania *MPiPS-03 / MRPiPS-03 / MRiPS-03* za lata 2011-2021,
2) Główny Urząd Statystyczny, *Bank Danych Lokalnych*, <https://bdl.stat.gov.pl/BDL/start>.

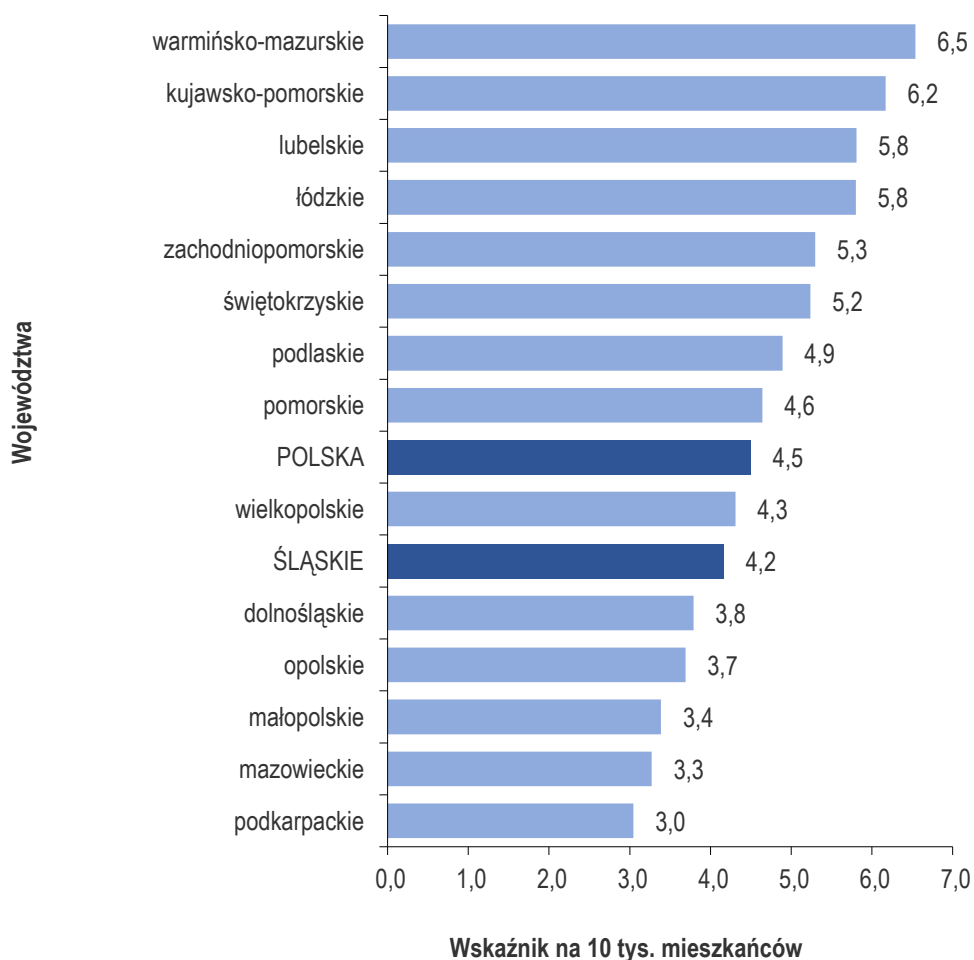
Wykres 3. Osoby w rodzinach objętych pomocą społeczną wg powodów udzielenia pomocy w województwie śląskim w 2021 roku.

Źródło: Centralna Aplikacja Statystyczna, sprawozdanie *MRiPS-03* za okres I-XII 2021.

W 2021 r. najwyższym wskaźnikiem liczby osób w rodzinach objętych pomocą społeczną z powodu trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego w przeliczeniu na 10 tys. ludności charakteryzowały się województwa: warmińsko-mazurskie (6,5), kujawsko-pomorskie (6,2) oraz lubelskie i łódzkie (po 5,8). Natomiast najniższe wartości prezentowanego wskaźnika uzyskały województwa: podkarpackie (3,0), mazowieckie (3,3) i małopolskie (3,4). Województwo śląskie z wartością wskaźnika nieco poniżej średniej dla Polski zajęło 10 miejsce wśród województw naszego kraju.

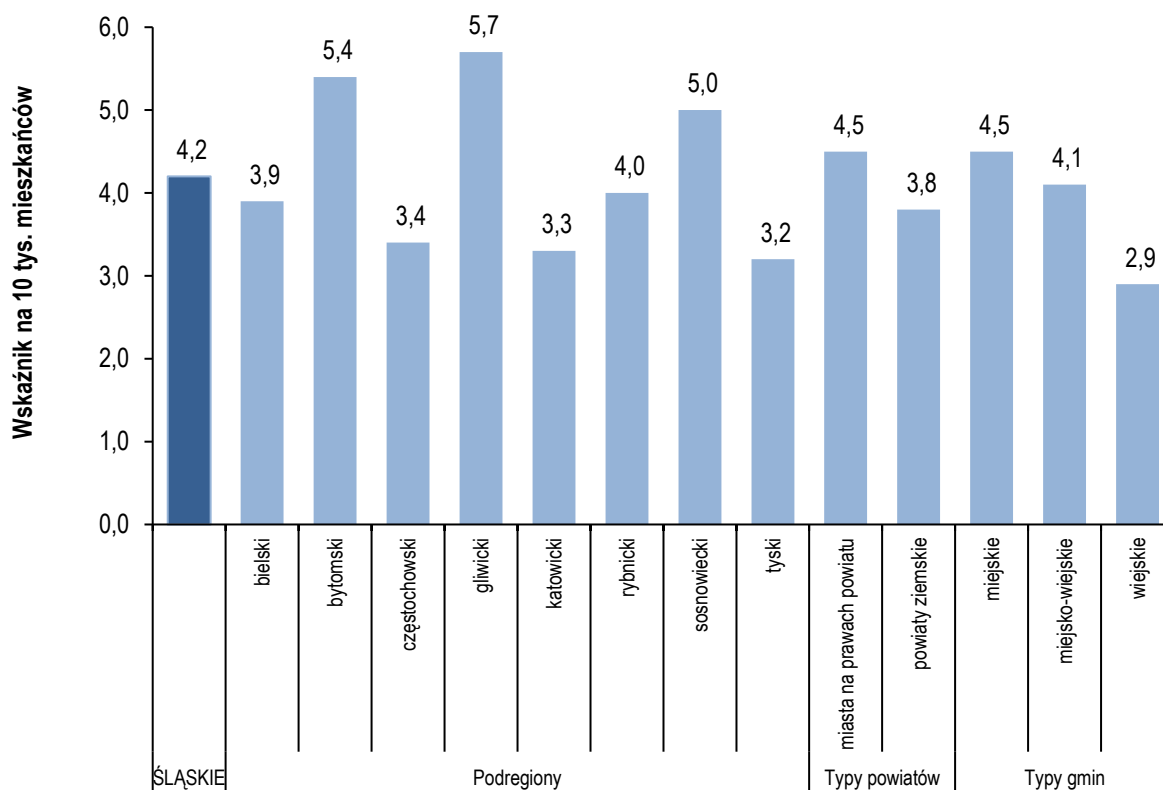
Wykres 4. Osoby w rodzinach objętych pomocą społeczną z powodu trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego na 10 tys. mieszkańców w województwach w 2021 r.

Źródło: 1) Centralna Aplikacja Statystyczna, sprawozdania *MRiPS-03* za okres I-XII 2021, 2) Główny Urząd Statystyczny, *Bank Danych Lokalnych*, <https://bdl.stat.gov.pl/BDL/start>.

Spśród podregionów województwa śląskiego najwyższym poziomem wskaźnika liczby osób w rodzinach objętych pomocą społeczną z powodu trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego w przeliczeniu na 10 tys. ludności wyraźnie wyróżniały się: gliwicki (5,7), bytomski (5,4) oraz sosnowiecki (5,0). Jeśli chodzi o rodzaj powiatu, to daje się zauważyć wyższą jego wartość w miastach na prawach powiatu niż w powiatach ziemskich – odpowiednio 4,5 i 3,8. Analizowany wskaźnik najwyższą wartość osiągnął w gminach miejskich (4,5). Dla porównania w gminach miejsko-wiejskich (4,1), a w wiejskich (2,9). Wśród powiatów szczególnie pod tym względem wyróżniało się m. Zabrze (9,5), m. Bytom (7,8) oraz m. Chorzów (7,7). Z kolei na poziomie gmin wyróżniającymi się jednostkami samorządu terytorialnego były: Szczyrk (12,8), Szczekociny i Blachownia (po 11,1) oraz Radlin (10,5).

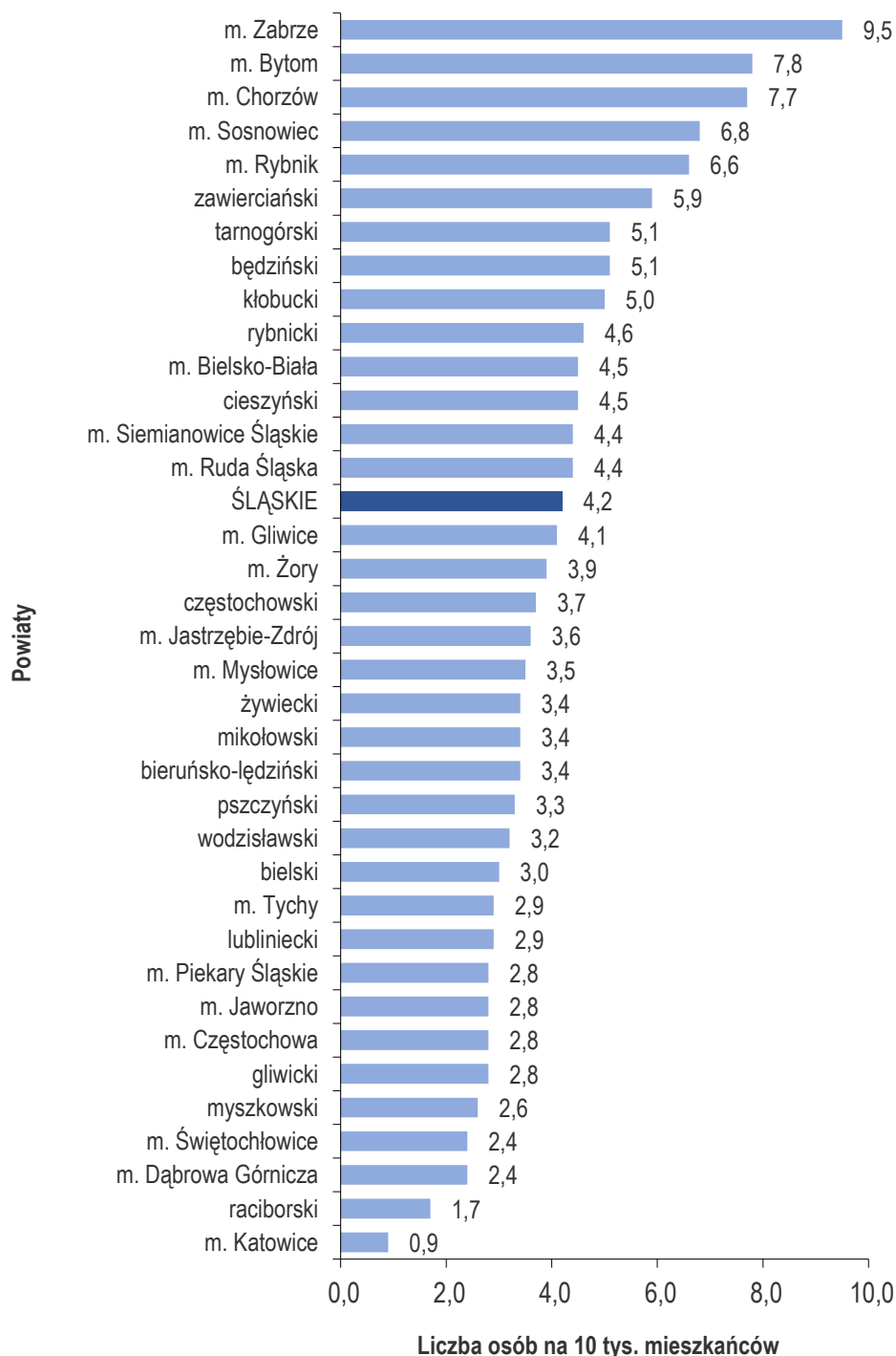
Wykres 5. Osoby w rodzinach objętych pomocą społeczną z powodu trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego na 10 tys. mieszkańców w województwie śląskim w 2021 r.

Źródło: 1) Centralna Aplikacja Statystyczna, sprawozdania MRiPS-03 za okres I-XII 2021, 2) Główny Urząd Statystyczny, Bank Danych Lokalnych, <https://bdl.stat.gov.pl/BDL/start>.

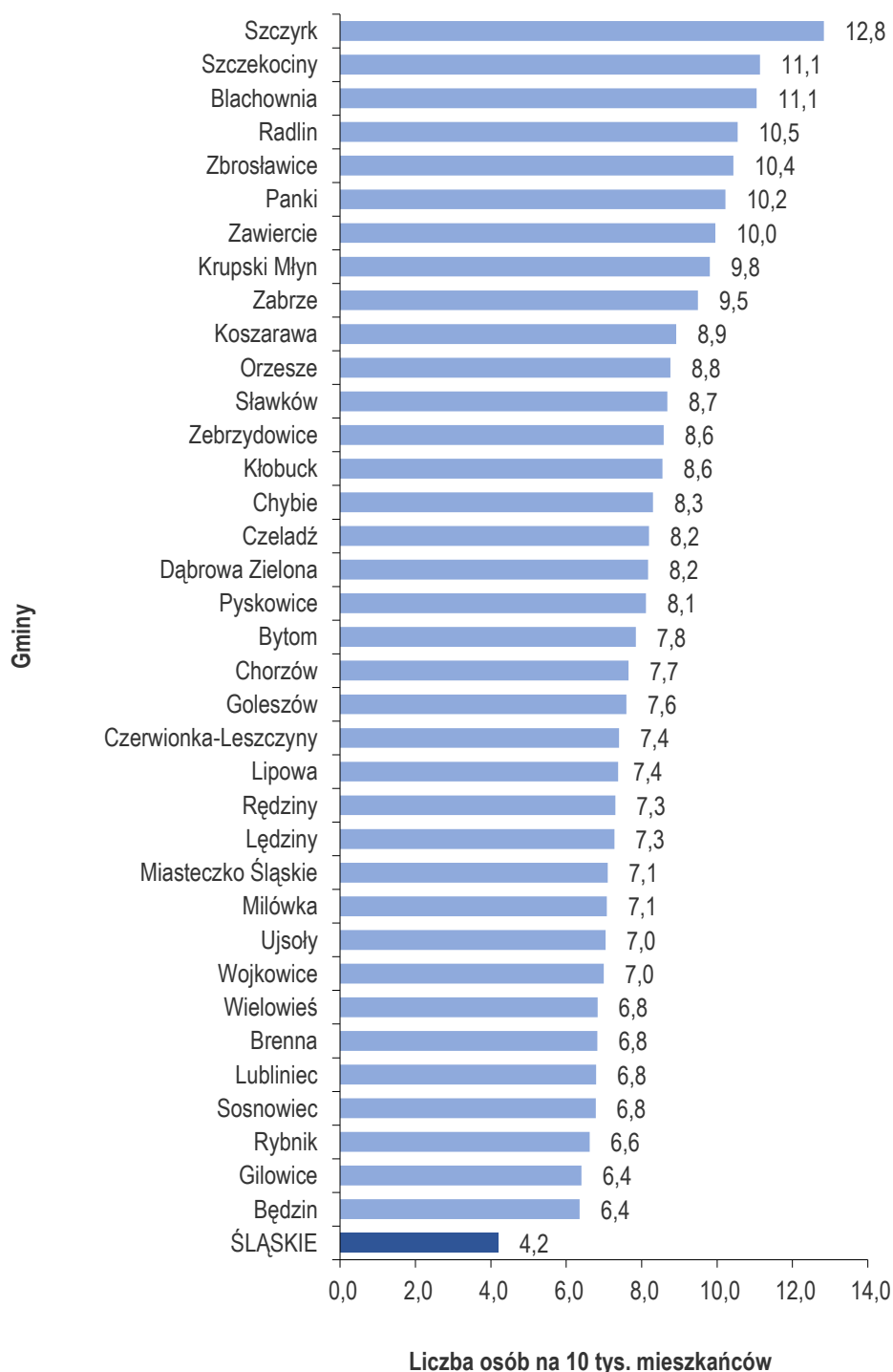

Wykres 6. Osoby w rodzinach objętych pomocą społeczną z powodu trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego na 10 tys. mieszkańców powiatów województwa śląskiego w 2021 roku.

Źródło: 1) Centralna Aplikacja Statystyczna, sprawozdania MRiPS-03 za okres I-XII 2021, 2) Główny Urząd Statystyczny, Bank Danych Lokalnych, <https://bdl.stat.gov.pl/BDL/start>.

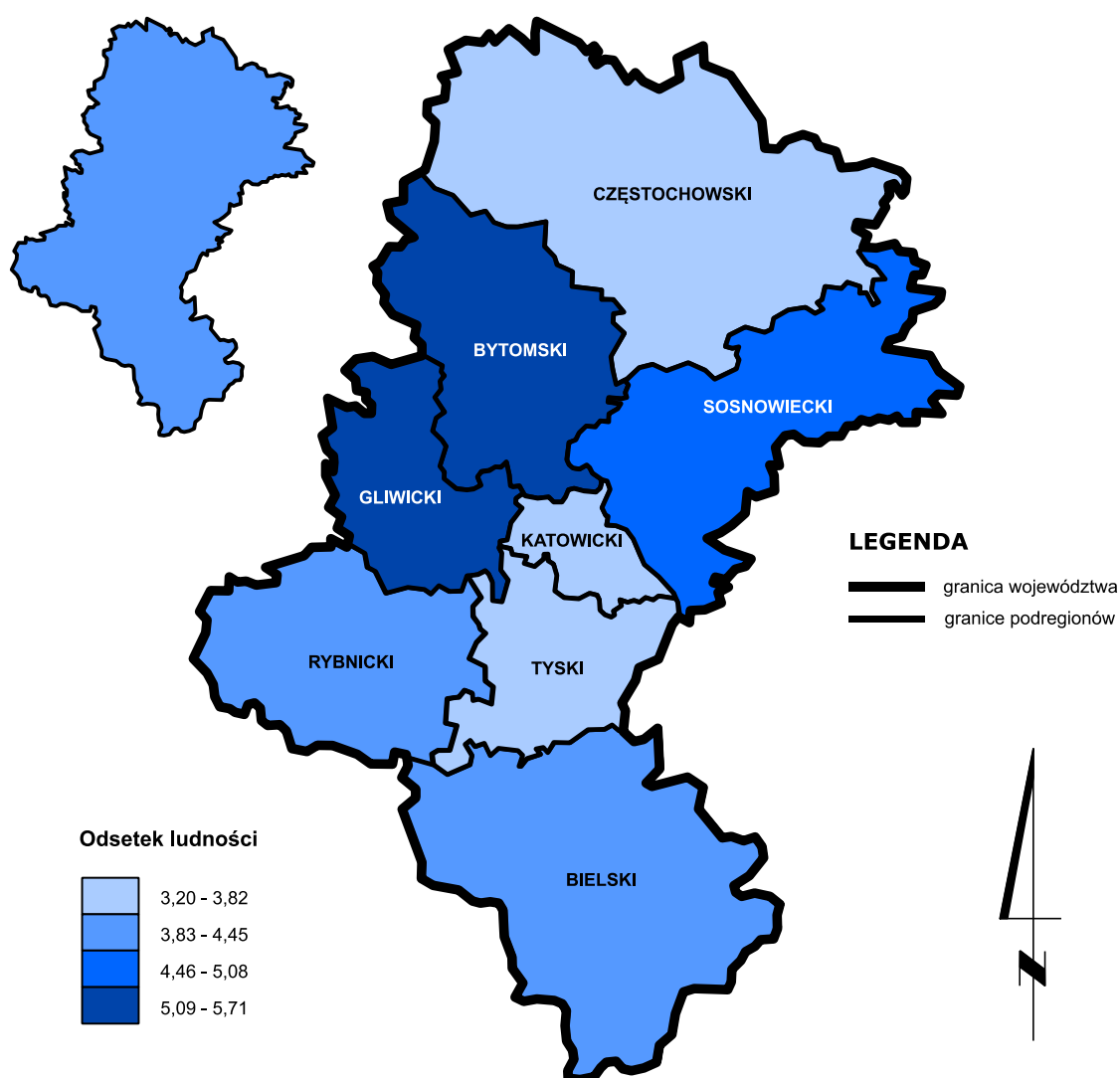
Wykres 7. Gminy o najwyższych wskaźnikach liczby osób w rodzinach objętych pomocą społeczną z powodu trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego na 10 tys. mieszkańców gmin – województwo śląskie w 2021 roku.

Źródło: 1) Centralna Aplikacja Statystyczna, sprawozdania *MRiPS-03* za okres I-XII 2021, 2) Główny Urząd Statystyczny, *Bank Danych Lokalnych*, <https://bdl.stat.gov.pl/BDL/start>.

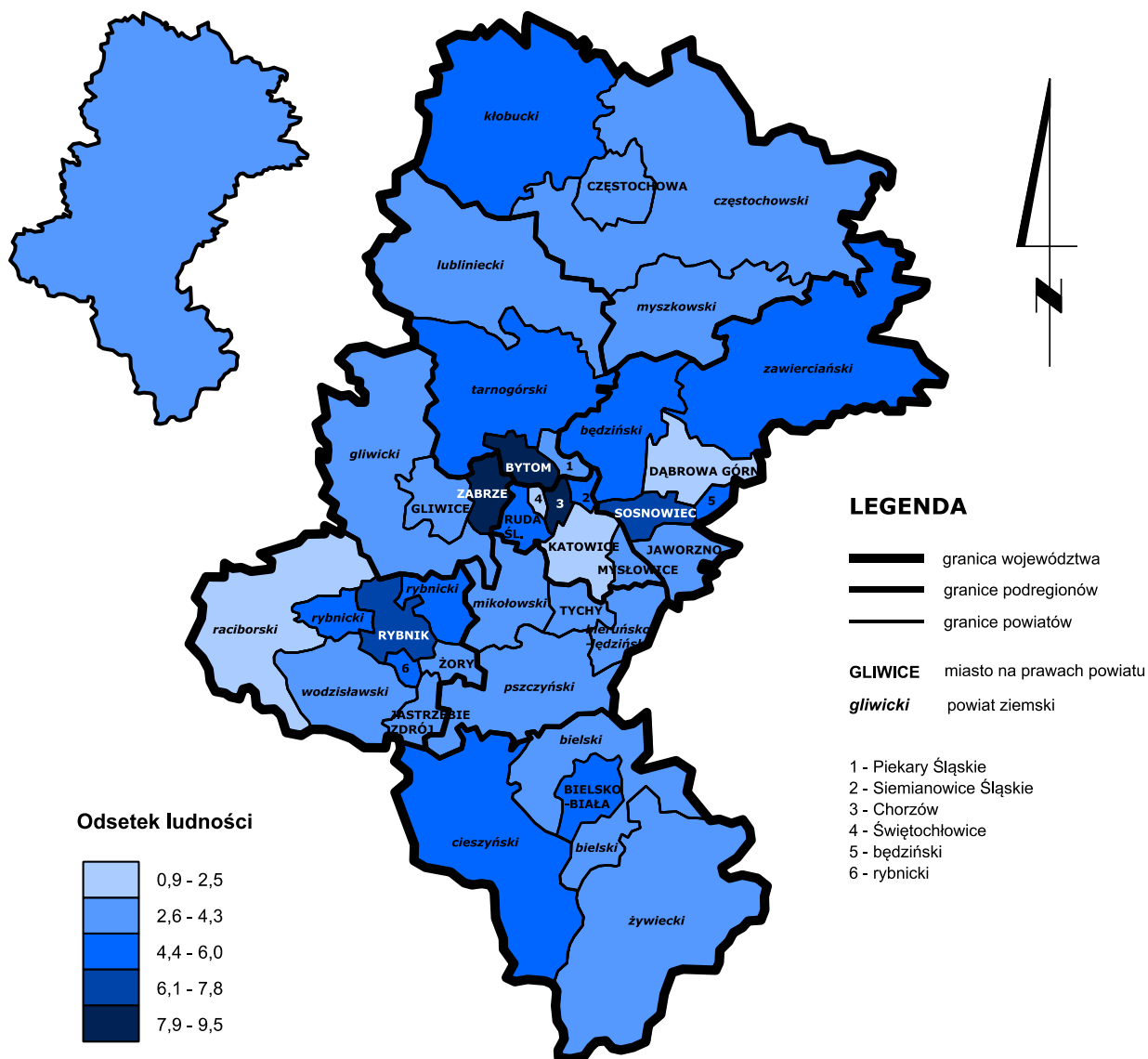
Poniższa mapa z podziałem województwa śląskiego na podregiony obrazuje duże przestrzenne zróżnicowanie poziomu wskaźnika liczby osób w rodzinach objętych pomocą społeczną z powodu trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego w przeliczeniu na 10 tys. ludności. Dokładniejsza analiza, uwzględniająca podział na powiaty, pokazuje, iż analizowany wskaźnik najwyższe wartości przyjmuje w centralnej części województwa, w: m. Zabrzu, m. Bytomiu i m. Chorzowie, ale także w powiatach m. Sosnowiec i m. Rybnik.

Mapa 1. Osoby w rodzinach objętych pomocą społeczną z powodu trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego na 10 tys. mieszkańców w podregionach województwa śląskiego w 2021 r.

Źródło: 1) Centralna Aplikacja Statystyczna, sprawozdania *MRiPS-03* za okres I-XII 2021, 2) Główny Urząd Statystyczny, *Bank Danych Lokalnych*, <https://bdl.stat.gov.pl/BDL/start>.

Mapa 2. Osoby w rodzinach objętych pomocą społeczną z powodu trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego na 10 tys. mieszkańców powiatów województwa śląskiego w 2021 roku.

Źródło: 1) Centralna Aplikacja Statystyczna, sprawozdania MRIPS-03 za okres I-XII 2021, 2) Główny Urząd Statystyczny, Bank Danych Lokalnych, <https://bdl.stat.gov.pl/BDL/start>.

5. Podsumowanie

Odpowiednio świadczona pomoc postpenitencjarna jest bardzo ważnym elementem profilaktyki społecznej, gdyż zapobiega wykluczeniu i marginalizacji, a także powrotowi osób opuszczających jednostki penitencjarne na drogę przestępstwa.

Niestety byli więźniowie z uwagi na deprivację społeczną przejawiają trudności w odbudowywaniu swoich relacji z rodziną, poszukiwaniu pracy, nowego miejsca zamieszkania oraz w organizacji środków na zaspokojenie potrzeb socjalno-bytowych. W dużej mierze są wówczas narażeni na bezrobocie, ubóstwo, bezdomność i podjęcie nieracjonalnej decyzji o powrocie do jednostki penitencjarnej, celem „poprawy” własnej sytuacji bytowej.

Aby jednak ułatwić ww. grupie osób readaptację społeczno-zawodową oraz wesprzeć ich w pokonywaniu trudności związanych z powrotem do nowej rzeczywistości z pomocą przychodzą im odpowiednie podmioty oferujące pomoc postpenitencjarną. Jest ona zapoczątkowana już w zakładzie karnym, a następnie kontynuowana m.in. przez kuratorów sądowych, ośrodki pomocy społecznej, urzędy pracy, organizacje pozarządowe itp. Okazuje się, że w ramach pomocy postpenitencjarnej bardzo ważna jest odpowiednia koordynacja i monitoring działań wszystkich instytucji funkcjonujących w tym obszarze, gdyż ich brak skutkuje nieracjonalnością i powielaniem podejmowanych działań.

W województwie śląskim w 2021 r. pomocą społeczną z powodu trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego objętych było 1 210 rodzin liczących ogółem 1 822 osoby. Wsparcia w tym zakresie, w odniesieniu do liczby mieszkańców, udzielano w województwie śląskim nieco rzadziej niż na terenie całego kraju. W rankingu województw, śląskie zajęło 10 pozycję. Najczęściej pomoc z uwagi na trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego, w odniesieniu do liczby mieszkańców, świadczone w województwie warmińsko-mazurskim, a najrzadziej w województwie podkarpackim. Na terenie województwa śląskiego ww. wskaźnik był najwyższy w podregionach: gliwickim, bytomskim i sosnowieckim, w miastach na prawach powiatu i w gminach miejskich. Jeśli chodzi o poszczególne powiaty, najwyższe jego wartości zanotowano w: m. Zabrze, m. Bytom, m. Chorzów, m. Sosnowiec i m. Rybnik.